

"La posició de Moscou, que no agrada a molts diplomàtics, és una saludable contraposició a la tendència germano-italiana"

Això escriu «Manchester Guardian»; però el «Daily Mail» arriba a aconsellar al Govern anglès que negociï un acord o aliança amb Itàlia

Terradelles i Comorera han tornat de València

A la Secretaria particular de l'Honorable President de Catalunya han manifestat aquest migdia als periodistes que no es tenia seguretat de si aquesta tarda se celebraria la reunió del Consell que en principi havia estat convocada per a les 18 hores de la tarda, puix que tot depenia de l'assistència o no de diversos consellers que es troben absents de la nostra ciutat.

El President Companys ha treballat durant tot el matí al seu despatx particular de la Residència preparant assumptes que han d'esser sotmesos a l'aprovació del Consell. Al migdia el senyor Companys ha rebut diverses visites i ha celebrat una extensa conferència amb el conseller de Finances, senyor Terradelles.

LES CONCLUSIONS DEL CONGRE DE LA FEDERACIO DE COOPERATIVES
Han estat al Palau de la Generalitat el president i secretari de la Federació de Cooperatives de Catalunya, a l'efecte de fer llurament al senyor President de les conclusions acordades en el darrer Congrés de la Federació. Han estat rebuts pel subsecretari de la Presidència, senyor Rouret, el qual s'ha encarregat de traslladar al senyor Companys l'escrit formulat.

ELS CONSELLERS DE FINANCES I D'ECONOMIA HAN TORNAT DE VALÈNCIA
A primeres hores d'aquest matí han tornat de València, en automòbil, els consellers de Finances i d'Economia, senyors Terradelles i Comorera, que després del Govern de Catalunya han tractat amb els representants del Govern de la República de qüestions de coordinació d'ambdós Governos.

EL SECRETARI DEL CONSELLER DE CULTURA, AL FRONT
El secretari del conseller de Cultura, company Josep Pi i Sunyer, s'ha acompanyat dels periodistes puix que s'incorpora a l'Exèrcit per estar compres en les lles demanades.

Les activitats del jutge especial pels fets de Granollers i Cardona

Després d'haver-se desplaçat a Granollers i a Cardona el jutge especial senyor Rodríguez-Draguet en arribar ha donat compte de la seva activitat. A Granollers va rebre declaració als veïns i ratificà el processament dels delinqüents.

A Cardona i amb motiu dels darrers successos del mes de maig han estat dictats vuit actes de processament. Set d'aquests processats estan detinguts i un declarat en rebella.

També ha donat compte del descobriment d'una fàbrica d'armes curtes a Cardona i les diligències que hi han estat practicades han estat tramessas al Jutjat de Berga perquè instrueixi les degudes diligències.

Quantitat de bestiar cabrum que havia estat requisat indegudament a una granja d'aquella localitat.

Preguntat si creu en l'eficàcia de la cinquena columna en els seus atacs a la moral del poble madrileny, ha contestat:

—El poble madrileny és únic en el món. Precisament els qui més ressonen a Madrid el mateix en sentit de desenvolupament que de desmoralització són ells, els enemics.

—El poble madrileny és únic en el món. Precisament els qui més ressonen a Madrid el mateix en sentit de desenvolupament que de desmoralització són ells, els enemics.

—El poble madrileny és únic en el món. Precisament els qui més ressonen a Madrid el mateix en sentit de desenvolupament que de desmoralització són ells, els enemics.

—El poble madrileny és únic en el món. Precisament els qui més ressonen a Madrid el mateix en sentit de desenvolupament que de desmoralització són ells, els enemics.

—El poble madrileny és únic en el món. Precisament els qui més ressonen a Madrid el mateix en sentit de desenvolupament que de desmoralització són ells, els enemics.

—El poble madrileny és únic en el món. Precisament els qui més ressonen a Madrid el mateix en sentit de desenvolupament que de desmoralització són ells, els enemics.

—El poble madrileny és únic en el món. Precisament els qui més ressonen a Madrid el mateix en sentit de desenvolupament que de desmoralització són ells, els enemics.

—El poble madrileny és únic en el món. Precisament els qui més ressonen a Madrid el mateix en sentit de desenvolupament que de desmoralització són ells, els enemics.

—El poble madrileny és únic en el món. Precisament els qui més ressonen a Madrid el mateix en sentit de desenvolupament que de desmoralització són ells, els enemics.

Amb la qual cosa es demostra, una vegada més, la política filoteixista dels conservadors anglesos

Per altra banda es diu que al Comitè de no intervenció es respira ambient de vacances i s'assegura que no es prendran decisions d'importància fins a l'octubre

Proposta que segurament serà ben rebuda a Berlín i a Roma, que podran aprofitar les vacances per intensificar més la seva intervenció a Espanya

Londres, 30. — De l'enviat especial de l'Agència Fabra:

A poques hores de la reunió del subcomitè de no intervenció que ha d'examinar les respostes al qüestionari britànic, es nota en els cercles diplomàtics de Londres una certa desorientació degut al canvi d'actitud que s'observa en el Govern anglès.

L'entrevista Grandi-Chamberlain, la notícia segons la qual mister Eden es traslladaria a Roma, tot això ha causat un cert estupor, que es veu confirmat pel to general de la Premsa d'aquest matí.

Efectivament, els diaris conservadors semblen no perdonar la resposta intransigent de la URSS. I, a base d'aquesta resposta, comencen una campanya de tendències italo-filotesistes i el «Daily Mail» arriba a aconsellar al Govern anglès que negociï un acord o aliança amb Itàlia. El to general de la Premsa és de malhumor amb els Soviets i només els diaris d'esquerra defensen l'actitud de la URSS, i el «Manchester Guardian» afirma que «la posició de Moscou, que no agrada a molts diplomàtics, és una saludable contraposició a la tendència germano-italiana».

De totes maneres se segueix a Londres amb justificada atenció l'evolució de la política italiana favorable a una solució espanyola a base d'un mutu acord previ entre Londres i Roma. Es considera que aquesta fase del conflicte espanyol pot resultar molt interessant i no hi ha dubte que a Londres es tenen moltes esperances sobre el fet que finalment s'arribarà a liquidar situacions enutjoses a la Mediterrània.

Es evident que en els cercles diplomàtics es manifesta un cert escepticisme quant a l'execució dels acords del qüestionari britànic en el cas d'esser acceptats per tots els països i aprovats pel Comitè. En el Comitè de no intervenció hi ha atmosfera de vacances i s'assegura que no es prendran decisions d'importància fins a l'octubre.

Aquest matí s'annuncia que mister Eden rebrà unes quantes personalitats diplomàtiques abans de la reunió del subcomitè. Es molt fàcil que voldrà posar a coneixement d'alguns delegats el veritable abast de les entrevistes italo-britàniques d'aquests últims dies.

Qui calla, atorga?

Ja ha sortit el que fa tres. Es «Adelante», diari socialista de València. El front periodístic anticatalanista es va eixamplant per moments. Curts d'enginy i d'original — la censura és tan rigorosa... — molts col·legues recorren al tema clàssic de l'anticatalanisme.

En canvi, no hem vist en la Premsa barcelonina les protestes lògiques que demanen els exabruptes de certs diaris espanyols. Llevat de la Premsa d'Esquerra Republicana de Catalunya i d'un altre diari de tradició netament catalana, els periòdics de casa no han reaccionat davant dels insults adreçats als antifeixistes catalans. Amb l'agregant que molts d'ells, sota l'excusa de la informació, han reproduït en llurs columnes els comentaris desagradables publicats a Madrid i a València.

¿Es que cal interpretar aquest silenci com un senyal d'aprovació? ¿Es que a Barcelona hi ha diaris que també creuen que el «llibre de cheques de la facció» és la clau de la vida catalana? ¿Opinen també els col·legues barcelonins que s'imposa disminuir les facultats autonòmiques de Catalunya?

Es hora de parlar clar. Molt més quan a casa nostra es publiquen periòdics afins als que a Madrid i València han escrit aquestes infamies contra nosaltres. Són ells els qui tenen l'obligació de sortir al pas de la campanya anticatalana, puix que ells coneixen l'esforç que Catalunya fa per la victòria de la República.

Ara, des de Madrid i des de València, hom cuita a despertar-nos del bell somni de germanor ibèrica. Encara hi ha anticatalanistes! I tots ens adonem que, mentre existeixi aquesta fauna, el problema català no estarà resolt, i que el catalanisme serà a Catalunya el motor essencial de tota la seva vida política. Que ningú no ho oblidí!

AL FRONT D'ARAGO, L'ENEMIC HA ESTAT DURAMENT CASTIGAT

COMUNICAT DEL CAP DE L'EXERCIT DE L'EST A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

Bombardéu de l'aviació enemiga sobre les nostres línies sense conseqüències.

En les darreres operacions que amb un esperit tan admirable han portat a terme les nostres forces, l'enemic ha estat durament castigat i solament al sector d'una brigada se li han causat més de 80 baixes vistes i han quedat al nostre poder 30 morts entre guàrdia civil i falangistes. S'han recollit 34 fusells i abundant material.

S'ha passat als nostres rengles una dona procedent del camp rebel.

CATALUNYA A L'ESTRANGER

Tota manifestació, tota activitat, sigui de l'ordre que sigui, tota causa, per noble i justa que sigui, té els seus detractors, té els contraris creats per interessos personals o per convencionalismes.

Això fa que tots els actes de la vida necessiten, davant l'opinió, un justificatiu, una demostració dels motius que els han provocat. Aduhuc les víctimes dels grans conflictes, de les grans hecatombes, tenen necessitat d'aclarir la seva situació perquè l'opinió els faci justícia.

Nosaltres, en esclatar la guerra, vàrem oblidar això, ens vàrem creure que amb tenir raó n'hí havia prou perquè el món tingués en compte el nostre sacrifici i es disposés a oferir-nos, almenys, la seva simpatia. No ens recordàrem que quan la guerra gran, amb tot i que els allats enarboraven la bandera de la justícia i de la llibertat, els fou necessari desplegar una gran campanya de propaganda per tot el món, perquè encara que pugui semblar mentida que un assassí, en cometre un crim monstruós, pugui comptar amb un corrent de simpatia, Alemanya, amb tot i haver provocat el crim més gran que la humanitat recorda, tenia simpatitzants. comptava amb la simpatia de la «plaga» militar d'alguns països dels que delen ésser neutrals en el conflicte i de molts dels que es delen amics de la pau i que per sotamar oferien a l'ex-kàiser tot l'ajut que els

era possible. En aquest cas estava el Borbó espanyol i els militars que reunia al seu costat el tristament cèlebre general Weyler.

El mateix que va succeir-li a França ens ha succeït ara amb la guerra nostra. Exactament el mateix. Franco ha comès un crim paorós, que pot fer possible l'extensió del crim a tot el món, però amb tot, i encara que sembli impossible, a part dels països feixistes que fan costat a l'ex-general traïdor, hi ha, sobretot a Europa, un corrent de simpatia, naturalment interessada, pel criminal «generalíssim».

No hi ha pas dubte que aquest corrent de simpatia, motivat per interessos i conveniències personals més que per ideologia, té per motiu el desconexament de les causes, motius i objectius de la revolta militarista. Ara, en l'opinió pública d'Europa, les coses han canviat molt, i no hi ha pas cap mena de dubte que aquest canvi que en l'opinió es nota ha estat provocat per la campanya de propaganda que en diferents aspectes s'ha iniciat. Els pavellons de l'Exposició de París, les exposicions d'Art a París, a Londres, a Moscou, etc., el concert de Pau Casals, de Mercè Plantada, de Concepció Badia, de Vilalta, de Vendrell, de Vallribera, de Xancó, etc., els concerts de la Cobla Barcelona, les actuacions dels nostres esportius, tot això i les merave-

lloses exposicions de la guerra, inaugurades amb èxit insospitat a París i a Londres, tot això ha servit perquè el món conegui a fons el batec del poble que lluita al costat del Govern de la República.

En aquest aspecte, l'obra realitzada pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat, sota els directius del nostre amic Jaume Miravittles, ha estat un cert encert. És una de les obres que més ha contribuït a crear un corrent de simpatia, en llocs on, si no eren partidaris del feixisme invasor, com és el cas del poble anglès, almenys es miraven el nostre conflicte amb indiferència.

Recordem que la vinguda dels diputats anglesos a Espanya, invitats pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat, va tenir com a conseqüència que els Partits laboristes anglesos inclessin als Comuns una campanya dura i persistent a favor de l'Espanya republicana que, tal com s'han posat les coses de la no intervenció, de no haver existit aquesta campanya potser s'hauria donat el cas que Eden s'hagués lliurat en cos i ànima a les mans dels Morgan, Rothschild, March i altres magnats de l'alta banca.

A les fotos, tres vistes de l'Exposició Antifeixista catalana inaugurada a Londres, sota el patronatge del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya

Xina no admetrà cap capitulació

EL BOMBARDEIG DE TIEN-TSIN DURA QUATRE HORES

Tien-Tsin, 30. — El bombardeig d'aquesta ciutat ha durat quatre hores, i després s'ha entaulat una lluita cosa a cosa, gràcies a la qual la policia militar xinesa ha estat a punt d'apoderar-se de l'aerodrom japonès.

El bombardeig de Tien-Tsin i poblacions dels voltants, ha estat efectuat per esquadres japoneses que efectuaven el vol i s'adreçaven després a l'aerodrom per a proveir-se i reprendre el bombardeig.

Les bombes, en llur majoria, eren incendiàries. Nombrosos barris de la ciutat són presa de les flames. Quan el bombardeig s'ha acabat, ha regnat un lúgubre silenci sobre Tien-Tsin, pertorbant solament per les cases que s'enfonsaven i per l'espectacle de les flamarades.

La Creu de la Universitat sino-japonesa, incendiada, es distingia d'un radi de divuit milles. Dintre d'aquest edifici hi havia parapets de dos-cents soldats japonesos, i hom ignora la sort que hagin pogut córrer.

Els japonesos pretén justificar llur acció, i els xinesos al·leguen que s'han vist obligats a defensar-se a ultrança.

VINT AVIONS HAN PORTAT A TERME L'AGRESSIO

Tien-Tsin, 30. — La població xinesa d'aquesta ciutat ha estat bombardejada aquesta tarda per 20 avions japonesos de gran bombat.

avions japonesos de gran bombat. S'han declarat nombrosos incendis, de resultes dels quals hi ha gran nombre de víctimes.

El tràfic ferroviari ha quedat interromput.

EL JAPÓ NO VOL MEDIACIONS

Toquio, 30. — Hirota ha declarat a la Dieta que no creu que ningú vulgui intentar una mediació per solucionar el conflicte nipò-japès, i que si malgrat tot aquesta mediació es produís, seria rebutjada, vingüés d'on vingüés.

EL GOVERN XINÉS PREN LES MESURES PER TAL D'ACONSEGUIR LA VICTORIA

Xangai, 30. El mariscal Xiang-Kai-Xec ha fet les declaracions següents a la premsa: «Un fracàs per a una nació no constitueix una derrota. Els esdeveniments de la regió de Pequín i Tien-Tsin no han acabat, i constitueixen el començament d'una guerra».

El dia 17 d'aquest mes vaig exposar les condicions mínimes plantejades per Xina per a arribar a una solució de l'incident, i, malgrat el temps transcorregut, les nostres condicions no han canviat.

No podem considerar les agressions contra Pequín i Tien-Tsin com un afer local, ni permetre als japonesos una nova penetració a Xina, ni molt menys deixar crear un govern que seria també de pallà.

El general Tsun-Xo-Uan ha comès un error en traslladar-se de Pequín a Tien-Tsin.

En qualitat de cap militar de Xina, assumeixo totes les responsabilitats, i em proposo realitzar tots els esforços a l'objecte d'aturar el perill.

Xina ha d'unir-se per a emprendre una lluita fins al darrer alé; no podem admetre cap capitulació ni cap compromís.

El Govern central ha adoptat les mesures que calen per a la victòria.

ELS DIVERSOS TRAIIDORS FORMEN GOVERN A PEQUIN

Pequín, 30. — La ciutat ha recobrat l'aspecte normal després de l'evacuació del 29 Cos de l'exèrcit. El general Sun-Xe-luan i els caps xinesos antijaponesos s'han establert a Fotingfu. A Pequín s'ha constituït un nou govern amb Xiang-Se-Hung, alcalde de Tientsin, Shi-Hui-San, cap de la policia especial i diversos personalitats conegudes des de fa temps pels seus sentiments nipòfils.

LA HAT ABANDONADA LA RESISTENCIA?

Tientsin, 30. — L'agència Reuter afirma que les milícies xineses han començat a lluitar les armes aquest matí i hi ha moltes indicacions en el sentit d'haver estat virtualment abandonada la resistència.

Les tropes japoneses continuen vigilant les estacions on hi ha encara alguns francatirs.

DARRERES INFORMACIONS

Debat a la Cambra dels Comuns

"Ni el Govern ni el país no han pensat per un moment seguir la política d'intervenció directa amb totes les seves conseqüències", ha afirmat Eden

Londres, 30. — Aquest matí, a la Cambra dels Comuns s'ha registrat un breu debat sobre política exterior.

Eden, contestant diversos diputats, ha estimat que és contraproduent crear la impressió que, passat el que passi, Anglaterra no adoptaria cap mesura d'acció immediata.

Fosa de manifest que el Govern anglès no ha contribuït mai a crear tal estat d'opinió.

Amb relació a la Mediterrània i a les proposicions britàniques, Eden

diu que el privilegi de què frueix la Gran Bretanya no és negat a cap altra potència. El que la Gran Bretanya intenta realitzar consisteix a mantenir les comunicacions.

Contesta després una intervenció de Lloyd George sobre la situació a

Espanya i estima que el pol·litiu ha parlat massa del dret de bel·ligerència i del pla del Govern britànic.

«Com hem dit altres vegades — afegeix Eden — creiem que el pla, manluciat o rebutjat en bloc, és una posició directament relacionada amb l'interessant qüestió de l'edifici. Si el pla és acceptat, l'ansietat d'alguns laboristes entre els quals es destaca el major Attlee desapareixerà totalment, puix que significarà que la bel·ligerència únicament podrà ser atorgada si es compleixen els requisits establerts en l'esmentat pla».

El Govern britànic està disposat a continuar la política de no intervenció, mentre les altres nacions europees estiguin disposades a seguir la mateixa línia de conducta. L'opinió com si es tractés d'un pla exclusivament britànic i com si fossin uns elements responsables de cert maneig i d'impedir que la Societat de Nacions s'ocupi de l'afar.

Si la Societat de Nacions vol ocupar-se del problema, ho faci. Si Moscou, Berlín i Roma volen continuar formant part del Comitè de no intervenció, no en hi poden oposar. Edén, esmentant alguns paràgrafs del discurs pronunciat per Blum en el Congrés Socialista de Marsella, recorda que el vice-president del Consell francès es feia seva la responsabilitat completa de la posició de la no intervenció.

Edén afegeix que una declaració de neutralitat implica fatalment l'existència dels drets de bel·ligerència. «No pot existir una política de neutralitat si no es dispensa un tractament igual a les dues parts enemigues. La neutralitat pot ésser una política de gran sentit comú, però si no es reconeixen els drets de bel·ligerència era una política impossible».

El ministre d'Afers Estrangers anglès continua dient:

«La política d'Attlee provocaria no solament una no neutralitat, sinó que seria la causa que no es retirés ni un dels combatents no espanyols. Si aquest era el punt de vista dels laboristes, haurien d'haver-se donat que únicament restava a Anglaterra un camí a seguir: la intervenció directa amb totes les seves conseqüències. Ni el Govern ni el país no han pensat ni per un moment seguir aquesta política».

El debat d'aquesta tarda s'ha provocat per Atleu el qual ha demanat al Govern que es comprometés a convocar el Parlament abans que el Govern es comprometés en una política que podria conduir al reconeixement del dret de bel·ligerència a França.

El líder laborista ha proposat que, si es presentava el cas, la Societat de Nacions fos requerida per tal de pronunciarse sobre el problema.

Lloyd George ha pronunciat un interessant discurs, en el qual ha demanat a Edén que convocés el Parlament en el cas que el Govern britànic es disposés a reconèixer la bel·ligerència a França.

Edén s'ha negat a satisfer la petició de Lloyd George, i ha afegeix: «La petició que expressau no pot ésser complaguda pel Govern, a conseqüència del caire de les actuals circumstàncies».

UN DESERTOR QUE ES CONDEMNAT A MORT

Andújar, 30. (Del nostre enviat especial). — S'ha celebrat judici sumari contra dos soldats de la 82 brigada que s'han intentat escapar a l'enemic. Un d'ells ha estat condemnat a mort i l'altre a trenta anys de presó.

Es tracta de dos falangistes que aconseguiren introduir-se al nostre exèrcit.

Lindbergh torna a Saint-Gildas

Paris, 20. — «Le Matin» publica la informació següent: El coronel Lindbergh aterrà ahir a l'aerodrom del mariscal Foch a Ploujean (Bretanya). Es dirigí a Saint-Gildas, on viu el doctor Carrel.

DETENCIO DE DOS DELS AGRESSORS DEL CORONEL GUILLAUME

Paris, 30. — Dos dels agressors del coronel Guillaume han estat detinguts. El tercer ho serà segurament molt aviat. Es tracta de militants del partit de La Roquette, designats amb les inicials EYP (equip volant de propaganda). Aquests tres individus hauran de declarar davant del jutge per tal d'elucidar la veritat de l'ocorregut.

FRONTO NOVETATS

Demà, tarda, a dos quarts de 5: A PUNTA: ECENARRO-NAVARETTE contra BILBAO-LIZARRIBAR Nit a un quart d'onze: A PALLA: SALAMANCA-PÉREA contra NARRRU II-UNAMUNO

Detalls per cartells.

FRONIO IXIKI-ALAI

Aquesta nit, a les deu: NATI-ANGELITA contra ARRATE I-TONI Demà, tarda, a les quatre: TRINI-BENE contra MATILDE-EMILI

Detalls per cartells.

CONVOCATORIA D'EXAMENS A LA FACULTAT DE FARMACIA

Es convoca als alumnes que tinguin sol·licitat examen de Química per al proper diumenge, dia 2, a les deu del matí.

Les forces lleials del Nord pressionen sobre les posicions enemigues de Valmaseda

HA ESTAT BOMBARDEJAT L'AERODROM FACCIOS DE DAROCA

València, 29. — Comunicat oficial de guerra facilitat pel Gabinet d'Informació del Ministeri de Defensa Nacional, a les 24 hores:

EXERCIT DE TERRA

CENTRE. — En una descoberta efectuada a l'interior de les línies enemigues de Somosierra, es capturà un espia facciós i s'apagaren 610 caps de bestiar de llana.

Ahí, a la tarda, i avui, hi hagué activitat de l'artilleria enemiga, la qual efectuà disparos sobre les nostres posicions de Cachiporrilla, Pinilla de Buirago, Mayuelo, Nasedoso, El Pardo i Dehesa de la Villa.

Al Jarama, hem millorat algunes posicions. L'enemic ha continuat efectuant disparos de canó sobre el caser de Madrid, que han aconseguit causar objectius no militars.

EST. — El moli de Las Salinas, al Nord de Puig-Botia, a la part septentrional d'Osca, fou ocupat, en una incursió, treballant combat amb l'enemic. Hem copat la posició i ens hem retirat a les nostres línies després de recollir algun material i cinquanta caps de bestiar.

Per tal de no allargar excessivament el front, s'ha ordenat evacuar el poble de Bolea i continuar el combat en altres punts de les nostres línies.

A les posicions immediates a l'Ebre, tirolets, sense conseqüències. NORD. — A Astúries, foc de mortir i artilleria a El Escampero. A Santander, continua l'enemic tirant amb canó sobre les nostres línies de Pradolengu, d'una manera completament ineficaz.

Dolce aporrela de bombardeig a dolze de capa cremaren alguns boscos i intentaren bombardejar Ariza, sense assolir-hi.

A Biscaya, continua la pressió d'alguns nuclis nostres sobre les posicions enemigues, al Nord de Valmaseda.

ANDALUSIA. — A la zona d'Obispo-Gordova, l'enemic segueix acumulant elements amb el propòsit d'obrir pas en direcció a Pozoblanco. Les nostres forces han continuat i paralitzat tots aquests esforços i han castigat amb dursos aquests intents. Aquesta pressió ha cessat a darrera hora de la tarda.

EXERCIT DE LAIRE

L'aviació lleial ha realitzat avui els següents bombardeigs: A les 7, l'aerodrom de Daroca, on quedaren destruïts diversos aparells que hi havia.

A la mateixa hora, concentracions enemigues al poble de Cella. A les 11.50, les estacions ferroviàries de Puebla-Nova i Pefarroya. A darrera hora de la tarda, les posicions enemigues d'Albarracín i els seus voltants.

A més a més, es leren, als sectors del Sud, Centre i Est, serveis de reconeixement

ESPORTS

El Barcelona no jugarà a Nova-York

De retorn jugarà a París

El «Barcelona» arran dels seus triomfs magnífics al curs de la seva excursió per Mèxic, havia rebut propostes per a jugar diversos partits a Nova York.

Quan ja es donava per segur que abans de retornar a Espanya, el «Barcelona» jugaria a Nova York, heus ací, que el club català anuncia:

Els preparatius per als Jocs Universitaris de París

La delegació de natació de la Federació Nacionalista d'Estudiants de Catalunya, ens ha manifestat que han proposat a la «F. U. E. de València» i al «Comissariat Nacional d'Educació Física i Esports», el següent què de natació, per tal de participar en els Jocs Universitaris de París, comptant amb la cooperació dels nedadors castellans i dels que ja es trobaran a París, de retorn de l'Olimpiada d'Anvers.

300 metres lliures: Sabater Gausa. 400 metres lliures: Flores i Salvo. 500 metres lliures: Flores i Salvo. 100 metres braça: Bonacasa, M. Martínez i Pienavieja. 200 metres braça: Ferrero i X. X. 400 metres braça: Ferrero i X. X. Remplaçaments 3 x 100 estils: Pienavieja, Ferrero i Sabater. Remplaçaments 4 x 200 lliures: M. Martínez, Pienavieja, Sabater i Flores o Gausa.

Les proves femenines de 100 metres lliures i 100 metres braça, enliran a càrrec de Marta González. L'equip de water-polo es formarà a base de López, Molleví, Rovira, Bonacasa, Pienavieja, Salvo, Martí o Albaradé.

A PROFIT DE LA CREU ROJA D'EUSCADI I EL NORD

Diumenge vinent, a l'Estadi, tindrà lloc una important manifestació d'afectisme, amb una sèrie d'espectaculars proves, que han de formar un conjunt un interessant programa.

Les proves a celebrar són les se

Mentre el Comitè es va reunint...

Itàlia i Alemanya van prenent posicions a les Balears, Canàries i Marroc espanyol.

Paris, 30. — En la seva crònica de l'Echo de Paris, respecte a la posició dels Estats que deliberen al Comitè de Londres, Pertinax escriu, referent-se a França i a Anglaterra:

«Els ministres de Londres i París desitjarien que aparegués un tercer Partit entre València i Salamanca, però si el general Franco s'aparta de l'acció amb els dos Estats totalitaris, es decantarien amb gust davant del seu Poder. La seva finalitat constant no és de cap manera posar-se al costat d'un o altre camp, sinó de restablir l'ordre territorial polític anterior al juliol del 1936».

El que fa a Itàlia i Alemanya, el cronista diu: «Alemanya i Itàlia accepten en principi la retirada de voluntaris estrangers, però això no es portarà a la pràctica sinó després de la victòria de Salamanca. La causa principal de la disputa es deu a l'optimisme d'Anglaterra. El Gabinet anglès considera que és millor no descobrir sobtadament el demòcrat entre les potències i acollir-se als fets tant com sigui possible.

Tard o d'hora — continua Pertinax — el poble espanyol expulsarà els estrangers; el rearmament britànic avança ràpidament i Londres no vol precipitar el desenllaç, malgrat totes les dificultats. A més a més, a pesar de les seves desil·lusions, sorgeix periòdicament l'esperança de veure entrar en raó el senyor Mussolini i apartar-lo de les seves idees de transformació mediterrània i africana. Algunes vegades el dictador italià afavoreix aquest joc; per exemple, des de fa cinc dies està en suspens el torrent de crítiques sobre la política anglo-francesa.

L'inconvenient d'aquest optimisme britànic — acaba dient el cronista — és que permet a Itàlia i a Alemanya que consolidin i estenguin llurs preparatius de les Balears, a les Canàries i a tot l'oest del Marroc espanyol, preparant encaminats a disminuir en un moment determinat la potència militar de les dues nacions occidentals».

Un submarí tacciós dispaia sobre uns vaixells a l'altura de Calella

Sembla que el foc de les nostres bateries aconseguí el pirata

València, 30. — El cap de l'Estat Major de Marina ha comunicat al ministre de Defensa Nacional, el següent: «Un canibal format pels vaixells «Vicente de la Roda» i «Cabo Menor», escortat per dos bous armats, fou atacat a l'altura de Calella per un submarí, que feu foc de canó sobre ells.

Els bous contestaren el submarí i la bateria de costa de Calella feu foc contra ell.

Sembla que tres dels trets fets per un dels bous aconseguiren el submarí.

El canibal continuà el seu viatge i entrà a Barcelona sense novetat.

«Els petroliers «Zorrosa» i «Santana», i el vaixell «Andrés-Méndiz», que eren escortats pels nostres bous fins a algunes franges, ahir, a la nit, han estat atacats avui, a les 14.10, per un submarí de nacionalitat desconeguda en algunes franges, prop del far d'Espiguet. A les 15 hores han fondejat a Aies Moss els dos primers sense novetat, i ha resultat amb avaries l'«Andrés-Méndiz».

«Terra espanyola», una adhesió a la nostra causa

Es un film americà

Nova York, 30. — Nou-cents cinemes radicats als Estats Units, projecten amb èxit enorme la magnífica pel·lícula «Terra espanyola». N'és autor Ernest Hemingway, el qual acaba de passar-la davant del President Roosevelt...

Es un dels més notables escriptors nord-americans, autor dels llibres «La mort en la tardor» i «Adieu a les armes», els quals li han valgut una reputació universal.

Figura entre els escriptors que amb més bellesa i pregona defensen al món la causa de la democràcia i de la llibertat dels pobles.

Vingué Espanya a posar la seva intel·ligència i el seu esforç al servei de la nostra causa. A més dels admirables articles que ha escrit sobre la nostra lluita, l'heroisme dels nostres soldats, aquesta pel·lícula és un nou testimoni de la seva adhesió a la nostra causa i contribuirà a posar a coneixement de l'opinió mundial l'heroisme del poble espanyol.

Amb ell han treballat en «Terra espanyola» els notables cineastes Jaris Ivens i John Ferno, molt populars a les nostres tinxes més avançades.

COMPANYIA ARRENDATARIA DEL MONOPOLI DE PETROLIS, S. A.

Des del dia primer d'agost pròxim, el proveïment de gasolina als aparats sortidors, solament es podrà efectuar mitjançant el lliurament de tiquets, els quals es facilitaran a les Agències de la CAMPSA previ el pagament del seu import al preu actual de pesetes 120 el litre.

Per a l'adquisició d'aquests nous tiquets serà necessària la presentació de la targeta corresponent, lliurada per la CAMPSA, la qual serà lliurada gratuïtament a les Agències de la mateixa CAMPSA mitjançant les condicions que s'indiquen en fer la petició.

Queda prohibit extreure gasolina dels sortidors sense el tiquet a targeta corresponent, ni que fos fent efectiu el seu import en el moment del subministrament.

AGENCIA COMERCIAL DE BARCELONA

Via Durruti, 28, pral.

El doctor Mestres Puig s'ha reintegrat a les seves tasques

El nostre estimat amic, el sots-secretari d'Assistència Social del Govern de la República, doctor Josep Mestre Puig, ja està totalment restablert de les ferides que sofrí amb motiu d'un accident automòbil esdevingut el mes passat quan s'adreçava des de València a la nostra ciutat.

Ahí va reintegrar-se a les seves tasques al ministeri del Treball i Assistència Social.

Celebrem el definitiu restabliment del nostre bon amic.

ORDRE DEL DIA

Primer. Lectura de l'acta de la reunió anterior.

Segon. Qüestions de tràmit.

Tercer. Informe de la minoria municipal.

Quart. Proposicions dels districtes segon i quart.

Cinquè. Nomenament de la Ponència per a estructurar el Reglament de la Federació.

Sisè. Informe de la Comissió de Responsabilitats.

Setè. Precs i preguntes.

COMARCAL DE LA NOGUERA

Demà passat, diumenge, dia 1er d'agost, celebració dels Plens Subcomarcals a cada una de les poblacions caps de subcomarca següents: Ager, Ag-amunt, Almenar, Aricea de Segre, Balaguer i Castellserà.

Ha d'assistir-hi un delegat i un suplent per cada Centre adherit al Partit.

ELS METODES MODERNES

S'ha format un Comitè a Pequín

Toquio, 30. — Comentant la formació d'un Comitè de vigilància a Pequín, el portaveu del Ministeri d'Afers Estrangers ha declarat que la mesura és ja tradicional a la Xina quan es tropes locals han evacuat la població. És possible, ha afegit, que aquest Comitè de vigilància es transformi en un moviment autònom que tindrà contactes amb les autoritats japoneses. Aquestes veurien obligades a donar-li consells i protegir-lo contra les organitzacions perturbadores.

Amb tot — acaba dient el portaveu — el Japó considera l'aparició del moviment autonomista a la Xina del Nord com un afer interior xinès.

Conferència, a París, del Director General de Belles Arts

Aiat podran ésser admirades al Louvre les obres mestres de l'art pictòric espanyol

París, 30. — Davant de nombrosa concurrència, el director general de Belles Arts, del ministeri d'Instrucció Pública d'Espanya, senyor Renu, ha convocat una conferència a la Salle Debussy sobre el tema «La conservació de les obres d'Art a Espanya».

La conferència ha estat presidida pel mateix Renu, i ha estat inaugurada amb un discurs de benedicció sobre el tema de la conferència, el qual ha estat traduït simultàniament en català i castellà.

La conferència ha estat presidida pel mateix Renu, i ha estat inaugurada amb un discurs de benedicció sobre el tema de la conferència, el qual ha estat traduït simultàniament en català i castellà.

La conferència ha estat presidida pel mateix Renu, i ha estat inaugurada amb un discurs de benedicció sobre el tema de la conferència, el qual ha estat traduït simultàniament en català i castellà.

SEMBLA QUE EL SOIS-COMITE DE LONDRES ACORDARÀ FER VACANCES

L'actitud de la U.R.S.S., contrària al reconeixement de la bel·ligerència de Franco, és de gran fermesa

Londres, 30. — (Impressió d'última hora de l'enviat especial de l'Agència Havas, Paul Bret.)

El resultat de la sessió que celebrà aquesta tarda el sois-comité sembla que serà — a no ésser que es produïx algun incident violent, susceptible de canviar el rumb dels esdeveniments — l'ajornament sense resultat de les sessions de la no intervenció. El desig de la majoria dels delegats és marxar de vacances i aquest desig sembla superior a la combativitat.

La conversació que celebraren ahir els senyors Eden i Maiki no canvià la posició soviètica i, de fet, els so-

Els amics de l'Espanya republicana, de Ginebra, demanen el restabliment de la legalitat internacional

Ginebra, 30. — Per tal de commemorar l'aniversari del fracàs de la revolució d'Espanya, l'Associació d'Amics de l'Espanya republicana, de Ginebra, ha celebrat una reunió en una de les sales populars de la ciutat, a la qual ha assistit un públic molt nombros i entusiasta.

La reunió ha estat presidida pel doctor de la Universitat de Ginebra, senyor Otramare, i ha estat inaugurada amb un discurs de benedicció sobre el tema de la conferència, el qual ha estat traduït simultàniament en català i castellà.

AMB ELS HEROIS DE LA "GLORIOSA" El cap de l'esquadreta dispara un tret. Es el senyal de partida

La formació contrària se des- haca. Hay quien huye hacia el Este, perdiéndose entre las nubes blancas... Otros se quedan, intentando tomar la altura. Los cazas que quedaron rezagados ya llegaron a los «moscos» y la posición de espaldas al sol es ya nuestra. Se oyen tiros por todos lados, y las ráfagas, raras, silban entre las alas...

Uno de los «chatos» se clava contra un Fiat... El avión negro intenta cludir la batalla y defenderse al mismo tiempo.

Da vueltas de campana, se lanza en barrena, dispara sus ametralladoras. Los motores parecen que van a reventar de rabia. El piloto de la «Gloriosa» persigue al alemán, gritando la certeza de su triunfo: «¡No te me escapas, cabrón! ¡No me huyas, cabrón!»

Bajan los dos hasta cerca del suelo, sobre el campo desierto. Después sube el «chato» solo, levantándose sobre la cola como un potro alegre.

El Fiat cae contra la tierra, soltando una estela vertical de humo negro... El piloto triunfante canta y grita desde su cabina. El mismo no se oye, pero necesita desahogar su alegría de alguna manera.

«¡Te lo dije, cabrón!»

Y mira, hacia abajo, el montón de hierros incendiados. Desde tan alto, parece una pequeña hoguera de pastores...

es noves guies de circulació i el justificant per a obtenir gasolina

La Direcció General de Serveis Públics advertirà que a partir del 31, acaba el termini normal de la presentació de les instàncies per a obtenir les noves guies de vehicles autònoms, els vehicles que a partir del primer d'agost no podran gaudir d'aquesta guia.

Aquestes instàncies han de referir-se a un sol vehicle, en la qual cas, en el cas de vehicles múltiples, en què caldrà una petició per cada cotxe o camió.

S'advertix també que, al mateix temps que es lliurará la Guia de Circulació, s'han de presentar les targetes d'identificació de Serveis, per mitjà de les quals podrà presentar-se a les agències de gasolina per tal que els siguin facilitats els tiquets de gasolina. Sense aquesta tarja, la CAMPSA no lliurará gasolina a cap usuari de cotxe, camió o camió.

Detenció d'un des-tacat militar feixista

Fou directiu de "Renovación Española" i participà en la sublevació del 19 d'agost

Madrid, 30. — La policia madrilenya continua la seva labor depuradora de la rearguardia. Ha procedit a la detenció de cent individus. Entre ells figura Manuel González Ponte. Fou detingut quan sortia d'una ambulancia acompanyat de la seva esposa. Fou directiu de «Renovación Española», militar de professió i participà en la sublevació de Sanjurjo com a capità d'E. M., per la qual cosa fou deportat a Villa Cisneros.

Estava reclamat per les autoritats de Ciudad Libre, on residia fins a una finca al poble de Manzanares a la qual anaven amb alguna freqüència els ex-reis.

LA UNIO DE COOPERADORS DE BARCELONA

Hom convoca als seus associats a l'Assemblea general, extraordinària de primer grau, que tindrà lloc demà passat, diumenge, a les deu del matí, de primera i segona convocatòria, als Sectors que s'esmenten:

Sector A (Barcelona-Centre), local de reunió: Sucursal 22, carrer Roca, 35.

Sector B (Barceloneta), local de reunió: Sucursal 4, carrer Sant Carles, 9.

Sector C (Poble Nou), local de reunió: Sucursal 14, carrer Pere Quart, 228.

Sector D (Cib), local de reunió: Sucursal 26, carrer Montanyana, 64.

Sector E (Sagrera-Sant Andreu), local de reunió: Sucursal 5, carrer Solidaritat, 60.

Sector F (Poblet), local de reunió: Sucursal 16, carrer València, 383.

Sector G (Gràcia), local de reunió: Sucursal 33, passeig Garcia Hernandez, 180.

Sector H (Horta), local de reunió: Sucursal 41, passeig Font Fargas.

Sector I (Sants), local de reunió: Sucursal 11, carrer Olzinelles, 31.

Sector J (Les Corts-Sarrià), local de reunió: Sucursal 21, carrer Urgell, 178-180.

Sector K, local de reunió: Sucursal 63, Santa Coloma.

LES GUES PER ALS COTXES OFICIALS

S'advertix als Departaments d'Ordre i Organismes polítics que per tal d'obtenir les noves guies de circulació i les llicències justificant de Serveis dels vehicles que tinguin despeses a l'ure treball, hauran de transmetre una relació d'aquests vehicles, signada pel responsable del Departament, al secretari de l'Organització i en relació única, per tal de facilitar que alguns ocasionals de tractin d'embarcar vehicles en algun d'aquests Departaments.

Les cotxes el permís dels quals no sigui sol·licitat pel conductor a què ens referim, mai que siguin pertanyents a un Departament Oficial, no els serà tramitat el permís ni lliurada la tarja justificant de Serveis.

Han estat lliurats al Tribunal Esocial d'Espionatge i alta traïció

València, 30. — El ministre de Justícia ha lliurat aquest matí als periodistes una nota que diu així: «Han estat lliurats al Tribunal Esocial d'Espionatge i alta traïció per la Direcció General de Seguretat dos atacsats polítics, un dels referent a Xavier Fernández Gollin i altres cent-dos classificats com a pertanyents a Falange Espanyola i que foren detinguts a Madrid i l'altres contra Miquel Borjas i Lloret, i disset mes, detinguts també a Madrid i pertanyents al P.O.M.

La documentació referent als esmentats atacsats, un dels encarrats ha estat posada a disposició del Tribunal.

S'ha ordenat que els detinguts passin a la jurisdicció de la Direcció General de Presons per a ésser interinats a les presons de l'Estat sota la jurisdicció del ministre de Justícia.

El tribunal ha començat ja les actuacions judicials en relació a aquests dos atacsats, del primer dels quals ja es donà notícia en una nota anterior; i s'han designat els jutges especials i adoptat les providències oportunes d'acord amb el que disposen els lleis de la República.

El Govern estarà representat en aquesta actuació judicial pel senyor Fiscal General de la República».

RESTEN INTERVINGUDES LES COLLITES D'ENGANY D'ORDI I CIVADA

El «Diari Oficial» ha publicat una disposició del Departament d'Agricultura en la qual diu que són intervingudes la venda i la distribució de les collites d'ordi i civada d'engany.

Es fixa també el preu de 48 pesetes el quintar mètric d'ambdós cereals.

DIVERSOS

Per desafortunats al règim han estat detinguts i posats a disposició del Tribunal d'Urgència Miquel Pla i Queralt i Josep M. Bertran i Jiménez. A aquest darrer li han estat trobades diverses armes al seu domicili del carrer de la Victòria.

El jutjat número 14 ha notificat al Sr. Barbalet la detenció de Joan Cor Buitan, que estava reclamat per aquest jutjat com a autor de la mort del germana Josep i Jesús Carceller i Cor, ocorreguda a Berdegal, Partit judicial de Barbalet.

ARRIBA L'ORDRE

La orden ha llegat, tajante y fría, directamente al jefe de la escuadrilla. Un voz gurgureo, anunciado por el teléfono: «Sobre Navalcarnero; enemigo en dirección Noroeste».

El jefe ha salido al campo a paso largo. Ha sacado su pistola automática y ha largado un tiro, alarmante y sonoro, hacia las nubes.

Los motores de la primera patrulla responden, gruñendo, al disparo. Los pilotos saltan como ratos a las cabinas, bajándose las patas del casco a los ojos. Cada aparato un solo hombre. Ya no se puede hablar con nadie hacia la vuelta.

Una tras otra, geométricamente, despegan las tres patrullas, dejando nubes de polvo en el campo. Abajo, en la tierra, quedan los mecánicos, con las caras altas, contemplando la salida.

Los pilotos consultan sus relojes de pulsera. Los hombres hacen cálculos rápidos, remachándose las horas en la cabeza.

CONTRA ELS ACAPARADORS DESAPRENSIUS

El Conseller Delegat del districte VII, Dr. Gispert, fa avinent a tots els ciutadans del seu districte que, si a família, les ciutadanes, en vista dels innombrables abusos cometos per molts desaprensus, els quals, alegant la pèrdua dels tiquets que els foren lliurats per al racionament de l'arros, les patates i l'oli, demanaren dupliats, amb la qual cosa s'ha obtingut el resultat d'haver-hi famílies a poder de les quals s'ha trobat doble o triple racció de les que hi havia disposades, ha ordenat unes sancions molt fortes de multa per a tots aquells que no justifiquin la pèrdua dels tiquets.

Això no obstant, desitjant de no veure's obligat a sancionar, presint tothom la màxima cura per tal d'evitar les pèrdues dels esmentats tiquets, puix que, només amb l'honestat i cooperació de tots els ciutadans, serà possible l'endeugar de la millor manera possible la venda i el repartiment de queviures.

300 MEITRES DE L'ESTACIO DE MILLENEUVE SAINT GEORGES

Ha descarrilat el tren de Pais a Saint Etienne

París, 30. — La companyia P.L.M. comunica que el tren 1017 de París a St. Etienne ha descarrilat a Villeneuve Saint Georges a les 15.55 segons informes rebuts a París. Hi ha 25 morts i 50 ferits. La catàstrofe s'ha produït a 300 metres de Villeneuve Saint Georges, a uns 20 quilòmetres de París. Una personalitat autoritzada que es trobava al lloc de l'accident, ha declarat que aquest ha estat degut a un error en l'agulla del ferrocarril.

Entre les víctimes figuren pelegrins de Lisieux i nens de les colònies de vacances. Chateaux i Dormoy Quélle s'han traslladat al lloc de la catàstrofe.

UNA FALSA MANIOBRA EN L'AGULLA HA PROVOCAT LA CATASTROFE

Villeneuve Saint Georges, 30. — Els primers resultats de l'enquesta de la comissió de control dels ferrocarrils han permès d'atribuir definitivament la causa de la catàstrofe a una falsa maniobra de les agulles. Havien estat anunciada l'arribada del tren 511 i, en conseqüència, havia estat preparada la maniobra de l'agulla per a aquest tren. Però des de París avisaren que arribava el tren 1017 i no el 511 i es va haver d'acabar completament els seus moviments laterals quan ha arribat el tren 1017. La locomotriu ha estat un moment i després ha descarrilat.

L'enquesta es proposa fixar les responsabilitats. El nombre de morts s'eleva ara a 27.

PER UNA ACCIO CONJUNTA

Ha estat creat un Comitè d'Enllaç U. G. T. - C. N. T.

Prohibició de les autoritats txecoslovagues

Berlín, 30. — La Premsa alemanya proclama violentament contra la prohibició feta per les autoritats txecoslovagues a la tramesa de 6.000 infants autes per a passar les vacances al Reich. L'entrada ara preparada per l'organització d'excursions socials dels alemanys autes.

La decisió del Govern de Praga té com a finalitat evitar l'agitació política, però la Premsa alemanya considera que es tracta d'una mesura odiosa, adreçada contra el germanisme i un gest poc amistos envers el Reich.

El "caça" i el "Junker"

En el comunicat del Ministeri de Defensa Nacional, aparegut el 26 de juliol a les 3.30 de la tarda i relatiu a la lluita aèria, es dona compte de la presa del tinent de l'aviació republicana, Carlos Castejón, que en plena nit, amb un caça, ha atacat i abatut un trimotor enemig, fet extraordinari, que no s'havia registrat mai des que els homes lluiten als espais amb aquests ocells mecànics anomenats aeroplans.

Carlos Castejón ha estat ascendit a capità amb estricta justícia. El trimotor havia travessat la serra i es dirigia a Madrid carregat de bombes. Va caure incendiat al nostre territori i les bombes explotaren sense fer cap dany. Arran de les seves restes es trobaren els cadàvers dels tres tripulants. Eren alemanys.

Assenyalant el contrast... Un caça republicà. El tripla un espanyol, Carlos Castejón. Un trimotor de bombardeig fasciós. El tripla un tres subdits de Hitler.

I així sempre. Molt poques vegades trobem espanyols en les nostres lluites amb la facció traïdora. Sempre, l'enemic s'ens apareix amb un rostre exòtic i parlant un idioma que no és ibèric. És un moro, o un llibi, o un somali, o un etíop, o un italià, o un alemany, o un irlandès, o un portuguès, o un romanès. Quan, per casualitat, ens trobem amb unitats compostes d'espanyols, aquestes es reuneixen en massa, com a Villanueva del Pardillo.

Els cavallers de l'aire de la República són germans nostres. Tenen la nostra sang. Parlen la nostra llengua. Els seus cognoms són castellans espanyols. Es baten, orgullosament, per la independència i la llibertat, i la dignitat de la seva terra i de la seva raça.

Els aviadors de Franco són tota una miserable mena, uns assassins retribuïts que per la paga es contracten per a destruir ciutats i matar-hi inermes veïnats. Davant de Guernica, Durango, Colmenar, Quintanar, es mostren molt valents. En canvi, si, en efectuar un servei de bombardeig sobre línies militars es veuen escamescos per les nostres esquadres, es recorden de la prudència i solament accepten la batalla si són tres contra un, com a mínimum...

I no obstant es diuen nacionalistes i criden «¡arriba España!» i acusen d'antipatriotes els republicans. Aquesta macedònia immunda de gent de totes les castes i colors, on la barbàrie de la tribu africana es mescla amb el peïtat dels presidis, ha de salvar la nostra nació, segons afirmen les pàgines de Salamanca, Burgos i Sevilla.

Semblant cinisme no el veïem mai els segles...

Del meu "bloc" de guerra

"L'Infiessible"

El panorama és tristíssim. Des de la mateixa sortida del poble, on els italians volaren la carretera perquè no poguessin entrar-hi les nostres forces, estem ara contemplant Brihuega a vista d'ocell.

Asseguts en una cuneta de la carretera, el bon amic tinent Castro ens va assenyalant els horribles efectes civilitzadors. Sota els nostres peus tenim un poble completament destruït. Brihuega, l'heroi Brihuega, ensorrat en un fondal, ens ensenya en forma clara i concisa les nafes que li causaren els feixistes.

Són poques les cases que hem trobat amb la feula intacta, puix que totes estan guarnides amb uns grans esporacs.

Els italians, durant la seva marxa cap a Guadalajara, emplaçaren en el mateix lloc on som ara nosaltres les bateries del 105 i 155. El blanc era segur, sense cap inconvenient ni objectiu essencial distorsionat, d'un quilò de metralla damunt d'aquelles defenses caques.

Quan, esverats, els habitants sortien per interior-se al camp, eren coïts i fets. A Brihuega no quedà ni un fil telefònic penjat al pal.

Després de passar tantes vegades per Brihuega, fins avui no hem tingut ocasió de romandre-hi algunes hores, hores que hem aprofitat per reconèixer el poble i comprovant la certesa de quant s'ha arribat a la sortida de Brihuega.

El tinent Castro coneix Brihuega pà a pà. Des de la casa més ruinada a la nena més bonica. Per això quan li vàrem dir que volíem conèixer Brihuega se'ns oferí per actuar de guia i ens portà a casa seva.

I començarem a desfilir primerament pel poble. Varem veure el que ja hem dit tantes vegades: cases a terra, edificis sense teulades, balcons arrancats... Després visitarem el departament de propaganda feixista.

Inscripcions pels carrers. Visques a Mussolini, a Hitler, a Franco. De tant en tant un esquitllat «¡Arriba España!».

També és un certificat acusatori i vergonyós per als feixistes espanyols el material que abandonaren els italians. Els cotxes bolcats per la carretera i deserts per la nostra metralla. Davant de la Comandància Militar hi ha «L'Infiessible».

Al seu temps aquella camioneta volia ésser carro d'assalt.

Ara ja no és res. En un reconet de cuneta, sense rodes, amb la carrosseria destruïda, resta com a testimoni del pecat.

La brigada d'El Campesino, ara porta més de seixanta camions italians, els que Mussolini ens envià a través del Caporetto espanyol.

Tenim brigades on la secció motorista és tota de material italià. Són unes màquines de 5 HP pintades de color de zocolat.

A Brihuega mateix hem saludat un comandant que participà en la gran ofensiva lleial pel front de Guadalajara. L'hem trobat per casualitat. Ha vingut a Brihuega a cercar gasolina per tal de prosseguir la marxa al front. Al palafanc dret del davant porta una bandereta negra amb lletres vermelles que diuen: «L'Infiessible».

—Feixista? —Li hem dit irònicament.

—La bandera solament.

—I us agrada?

—Es un record. Un minyó que lluitava a la meua brigada va morir disputant-se aquesta bandereta. Ara...

AIXO JA ES LA GUERRA...

Les "raons" del Japó

Això ja és la guerra!

Pequin ha caigut a poder dels japonesos. El general Xi-Xu-Xan ha fet traïció. Langfang ha estat ocupat pels xinesos. Taku, bombardejat. Tientsin està cremant. Tal ciutat de nom més ple de guillem que de lletres — està a poder dels uns o ha passat a poder dels altres. La declaració oficial, els tràmits diplomàtics, no han estat acomplerts. Però és que no foren per Itàlia i Alemanya envers Espanya o per Mussolini envers el Negus?

En realitat, això ja és la guerra. Podrà durar molt de temps o acabar amb un compromís o amb la derrota d'un dels bàndols. En aquest aspecte, és l'actitud de les cancelleries de Washington, de Londres, de París, la pressió que exerceixin sobre Tòquio i sobre Nanquín, el que determinarà la marxa dels esdeveniments. Però, per ara, d'una manera immediata, són les armes les que tenen la paraula.

¿QUE ES PROPOSA EL JAPÓ? La pregunta sembla innecessària. Conquistar i dominar, contestarà tothom. Però això no és cap resposta, en la situació actual dels afers a l'Extrem Orient. La causa i la vegada: l'efecte de l'existència del Japó en la forma com està actualment organitzat és la rapinya i l'expansió d'altres pobles. Ara bé; el que és qüestió d'afegir és cap a quin sentit es decanten les preferències dels poderosos de Tòquio. Cap a les províncies de la Xina del Nord? Cap al litoral xinès? Cap a la unió de les contrades de la Xina que domina amb la frontera coreana?

I encara: és que intenta una conquesta territorial o, simplement, la creació d'un nou Estat per l'estil del Manxukuo? Totes aquestes preguntes són difícils de contestar. Gosaríem dir, fins i tot, que no val la pena de plantejar-les, perquè sabem que, si bé les intencions i els propòsits dels generals i dels magnats nipons poden tenir un significat determinat, el curs dels esdeveniments els pot fer canviar de parer o d'obligar-los a avenir-se a noves circumstàncies.

De cert hi ha només el fet que el Japó necessita estendre's cada dia més en tots sentits: econòmic, financer, militar, territorial. Aquesta raó és la determinant de tots els seus actes. El que ens cal preguntar, doncs, no és: «Què vol el Japó?», sinó «Per què ho vol?»

LES CAUSES REALS DEL CONFLICTE Els incidents i les provocacions no són altra cosa que pretextos. Que un minyó nipó hagi estat insultat o que un marinier de l'esquadra hagi desaparegut, tot això no té, en el pla de política internacional, cap cap mena d'importància.

Darrera del pretext hi ha la causa principal. Aquesta és la que ens cal posar en joc: el problema de la seguretat, quin punt de degeneració i de monstruositat arriba el règim actual, quan es tracta de satisfer les seves necessitats, que són a la vegada la seva mateixa causa i el seu mateix efecte.

El Japó és un país eminentment industrial. No ho era fa un segle; però en uns quants decenni ho ha esdevingut. Potser a causa de la rapidesa d'aquesta evolució ha emmagatzemat, per dir-ho així, tots els defectes que caracteritzen el sistema. L'atur forçat adquireix proporcions de plaça pública. La situació de la petita burgesia és anglosa. El comerç es veu amenaçat de mort degut a la preponderància cada dia creixent dels grans centres comercials i dels monopolitzadors de tota l'activitat econòmica del Japó; el Mitsui i el Dai Nippon.

La petita pagesia està arruïnada, perquè sobre d'ells es fa caure tot el pes de les finances públiques. Només la gran indústria i el comerç, pràcticament monopolitzats, fan grans beneficis. Aquests es veuen ara amenaçats per la insuficiència de mercat interior i per la competència mundial a l'exterior. El fet de l'existència de la gran indústria i del gran comerç porta la ruïna a les altres classes del país. És més, necessiten aquesta ruïna per prosperar creixent.

A la tasca, doncs, companyons, no es pot perdre temps. De Girona de Lleida, de Tarragona, de Barcelona, de totes les comarques catalanes han de venir delegades a la Conferència, que se celebra al Palau de la Música Catalana els dies 30 i 31 d'aquest mes.

Avui, no ho oblidem, totes al Palau de la Música Catalana.

ALIANÇA NACIONAL DE LA DONA JOVE

Ha emprès la segona travessia atlàntica

LES "SORTIDES" DEL CAPITALISME NIPÓ

Als primers temps de la crisi, els capitalistes japonesos posaren en pràctica el dumping. Els salaris de fam i el règim de vida miserable de l'obrer japonès permetien durant uns anys de guanyar batalla darrera batalla a la indústria anglesa a la mateixa Índia, a la indústria alemanya a la mateixa Alemanya, etc.

Però ha vingut la reacció d'aquests països amenaçats i, a més, la crisi ha augmentat d'intensitat. I, aleshores, els capitalistes nipons es llancen a la conquesta de nous mercats. És primerament el Manxukuo. És més endavant, l'autonomia de dues províncies del nord de la Xina. Són també els incidents — que fins ara han quedat només en incidents — amb la Rússia Soviètica.

La crisi augmenta cada dia. No es detura. Res no la fa minvar ni la desvia. Les necessitats del gran capital.

Quan 150.000 catalans es troben lluitant fora de Catalunya per la causa de la República,

Quan es troben refugiats a Catalunya prop de mig milió de refugiats d'altres terres,

Quan Catalunya es comença a sentir alliberada dels lladres i assassins que tot seguit d'esclatar la sublevació militar l'envenien fent pagar a republicans i antifeixistes autèntica la satisfacció de llurs baixos instints,

Es absurd i intolerable que els soldats catalans que lluiten als fronts d'Espanya trobin inconvenients perquè sigui cursada llur correspondència en català.

Es absurd i intolerable que certs diaris de fora de Catalunya les emprenguin contra el nostre país en forma irrespectuosa i desconsiderada.

Es tan absurd i intolerable, que nosaltres fem esforços per creure que tot plegat és obra d'elements irresponsables, els quals, de totes maneres, cal vigilar.

El príncep Fumimoro Konoye, de la família del Micado, home de confiança de l'emperador, que enllaça la Cort amb els Consells d'Administració i amb l'Estat Major i que ara presideix el Govern nipó. Ell és qui, davant la història, tindrà la responsabilitat del que pugui esdevenir-se (A.)

CRONICA de GUERRA

HEROIS IGNORATS

ELS TELEMETRISTES

Madrid, 28 (del nostre corresponçal al Centre).

De vegades, quan menys hom espera trobar-los, sorgeixen davant dels nostres ulls nous herois de l'Exèrcit Popular. Qui hauria cregut que aquests nois que estan al peu del telèmetre, en plena rearguarda, a bastant distància de la línia de foc, són uns autèntics herois!

Els observadors són uns homes que compleixen una missió eficaçíssima en la guerra. De vegades sentim, des de casa nostra, l'estrepit de les canonades. —Són els nostres! —diem. Puix que els madrilenys ja han arribat a distingir perfectament els sorolls de les explosions. I cap habitant de la capital de la República no confon el tret d'un canó amb l'explosió d'una granada o amb l'estrepit que aixequen els antiaeris.

El que ignora molta gent és que, perquè aquells canons hagin començat a disparar, hi ha hagut homes que, des d'un turó, des de l'últim pis d'una casa dels afores, des de sota d'uns arbres, han estat, hores i hores mirant pel telèmetre, fins al punt d'haver-se hagut de retirar d'ell amb els ulls adolorits.

Un combol de camions que arriba a una posició enemiga, la instal·lació d'una bateria facciosa, les fortificacions que realitzen els traïdors a tal lloc, són immediatament denunciats pels observadors. I la nostra artilleria comença a disparar, els canons, les fortificacions o la instal·lació dels canons enemics salten per l'aire, encertadament tocats per les nostres granades.

Confessem que ens agrada mirar per un telèmetre. És una manera d'apropar-nos als traïdors. Per l'aparell, es veuen a l'abast de la mà. Sels distingim quan es mouen a les seves posicions, en aquelles que els quals no pot arribar el foc dels nostres fusells i metralladores. Sembla com si fèssim un passeig per les línies enemigues i, de vegades, estretyem, amb ràbia, el tripe del telèmetre, com voldríem fer amb el col·lumnus dels que apareixen, com per màgia, davant dels nostres ulls.

Però els telemetrists també tenen una altra missió més delicada: descobrir els llocs d'observació de l'enemic, llocs que, com els nostres, estan dissimulats curiosament. En més d'una ocasió hem arribat a un lloc d'observació i ens han rebut amb alegria.

—Mireu-los, mireu-los com ens miren i no ens veuen!

Unes paraules per telèfon i, aviat, les granades de les bateries republicanes han xiulat roncament, sobre nosaltres, per anar a caure a aquell monticle cobert de còscols.

Però la guerra té encontres a favor i en contra. I últimament, a la Casa de Campo, fou descobert per l'enemic un observatori que teníem establert a determinat lloc. Potser no sabíem l'emplaçament exacte, però sabíem que als voltants teníem col·locat un telèmetre. L'artilleria enemiga començà a batre la zona.

Les granades queien incessantment. Els facciosos, comprenent la importància que per a ells tenia el nostre observatori, el cercaven per tots costats. Cal confessar que algunes granades caigueren molt a prop d'on hi havia els nois. Sels digué a crits:

—Veniu als refugiats! Us caurà una granada damunt.

Però ells s'hi negaren, i mentre les granades queien al voltant seu —algunes tan a prop que, per quelcom invorsemblant, no els assoliren— continuaven junts al telèmetre, com si les granades no anessin contra ells.

El telèmetre no fou assolit per la metralla feixista. Fou, naturalment, canviat de lloc, però els nois que el servien continuaren allí, disposats a no separar-se'n per moltes granades que els feixistes els enviaven, si tornen a descobrir el seu emplaçament.

No solament són herois els homes que lluiten a l'avantguarda. Alguns, com en el cas d'aquests observadors, mostren el seu heroisme en llocs allunyats relativament de la línia de foc, com ho han estat aquests heroics observadors de la Casa de Campo.

Madrid, 30.—El Soc. Llistas afirma que l'Exèrcit Popular consent la comparació no ja amb el bigarrat exèrcit feixista, sinó amb qualsevol exèrcit europeu; però pregunta: ¿Estem segurs que al nostre exèrcit no hi ha molts defectes que és indispensable corregir? El primer, i molt greu, ja l'alt pel ministeri de Defensa Nacional, és el proselitisme als cossos armats. Reconegut o no, l'afany proselitista ens ha causat un dany immens, i el que és pitjor: ens el fa més castrador.

La disposició d'Indaleci Prieto tallant el proselitisme a l'exèrcit, mereix una recusació artíficia que cau pel seu propi pes.

Hi ha qui perd batalles i té l'atreviment de passar-se el compte en lletra impresa com si es tractés de triomf. No d'altra manera que al Napoleons —Napoleons d'humili-

talisme nipó es fan cada dia més apressats. És una qüestió de vida o mort. 1937.

LA PREPARACIÓ DE LA GUERRA El capitalisme nipó ha estat, durant molts anys, preparant la guerra. Al terreny militar i econòmic i al terreny moral i de consciència.

El pressupost militar del Japó és un dels quatre més creixents del món. Les despeses destinades a l'exèrcit, la marina, a l'armament arriben a acaparar el 57 per 100 del total de les despeses del país. La guerra ocupa més espai, en les finances nacionals, que la cultura, que la lluita contra l'atur torpès i que el millorament de l'agricultura.

L'exèrcit i la marina nipons són dels més perfeccionats del món. Els tècnics no han tingut ni un instant de repòs. No els ha mancat res. L'ofici militar del Japó és un dels fets característics que s'empen per a desoriure l'enorme avanç del país.

A la vegada que preparaven la guerra en el sentit purament tècnic, els capitalistes nipons preparaven la guerra en el sentit sentimental i de propaganda.

Abans que tot, naturalment, calia crear a l'exèrcit — instrument de l'expansió necessària per a l'augment dels dividends i per a la conservació del règim — un mite que els donés cohesió i disciplina. Entre els oficials, des del més íntim al més supervivents feudals del temps engalimat, això ha estat assolit. Les dels «samurais» han facilitat aquesta tasca. Els oficials estan convençuts que el Japó està cridat a destins superiors als altres pobles i, es disposen a fer la guerra com un deure sagrat.

Per contra, entre els soldats, l'espiritisme és general. Perquè els soldats provenen de les classes pobres o empobrides.

Són fills de les famílies camperolles dels treballadors o de la petita burgesia arruïnada.

Per a assegurar-se la fidelitat l'adhesió d'aquestes capes de la població dels seus homes joves — turs soldats — els oligarques feixistes han posat en marxa un enorme aparell de propaganda, de deformació de la mentalitat col·lectiva.

Barrejat amb frases sobre la grandesa de la pàtria del micado, sobre la massa del poble que amb les noves conquestes s'aconsegueix desaparició — o almenys la minxa — dels mals que ara l'estemoren; i que el sobrant de la població podria anar a colonitzar les contrades conquerides; que els soldats trobarien feina; que la cultura, la petita indústria i el comerç es podrien desenvolupar amb les ordres de l'emperador; basarien als pobles «febles i destinats a l'esclavatge».

Han arribat, per aquests propòsits, que els soldats ja es consideren, a crear una marca de mentalitat col·lectiva. Pel moment això els serveix. Ara ja tenen els soldats i els estaments de la pobre gent...

Però els fets demostraran que el que els han fet créure és una monstruosa enganyaria; que els soldats continuaran parats; que la petita indústria i el petit comerç continuaran essent devorats per les grans empreses; que l'agricultura seguirà defallint; que només és amb la complicitat de la Cort i de l'oficialitat, han desordenat la guerra en seran beneficiats.

Perquè l'experiència de la dominació i colonització japonesa a la Manxúria és ben conoient en aquest sentit. Però això és tema per a un altre dia.

PANTALON NEGRE, JAQUETA BLAVA I BOINA VERMELLA

Fusells i metralladores de fusta

Aquests són els infants

-- pobres infants! -- del camp facciós

Roma, 30. — Han arribat a Roma 700 infants de la zona de Franco per a passar les vacances. Els nois anaven vestits amb pantalons negres, jaqueta blava i boina vermella. Portaven un mocador al coll amb els colors de la bandera italiana.

Els menuts anaven uniformats amb fusells i metralladores de fusta. Anaven enquadrats per falangistes que duïen uniforme i grans medalles amb l'efígie de Mussolini.

El mestre Pierre Farini, cap dels italians a l'estranger, anà a Girona a cercar els nois entre els que viatjava el cap de propaganda de Salamanca, Jiménez Caballero.

La proposició és contrària a les decisions del Congrés de Marsella

Paris, 30. — Contestant a les propostions comunistes per tal de facilitar la unificació dels partits socialista i comunista, el periòdic de l'opulència, òrgan del SFIO, escriu:

La proposició comunista fou presentada al comitè d'enllaç dels dos partits; però la delegació socialista feu observar que la proposició era contrària a les decisions del congrés de Marsella.

El partit socialista té confiança en el comitè d'enllaç i en la comissió d'unificació per a prosseguir els treballs.

Junta de Defensa Passiva de Catalunya

Tenint coneixement que alguns ciutadans prenen com a norma el marxar als refugiats sense haver-hi alarma, advertim a tota la població civil que s'abstingui de prendre aquestes mesures i que no facin cap d'armes injustificades. Prenguem l'armament de defensa passiva, en la seguretat que seran advertits quan les circumstàncies ho requereixin.

Per la present preguem a tots els responsables dels refugiats de Barcelona que passin el mateix avís possible per aquesta Junta de Defensa Passiva. Passada la secció, on rebran les oportunes instruccions relacionades amb la seva missió.

Es prega a tots els ciutadans de Barcelona que guardin aquests de metralla produïda pels bombardeigs de l'aviació feixista, la qual és molt valuosa per a la defensa passiva de Catalunya.

Passat de Pi i Margall, 116. 1er. quartel, secció, on rebran les oportunes instruccions relacionades amb la seva missió.

Primer pis

Taques al Sol

El Servei d'Astronomia ens comunica que és visible, durant aquesta dies, sobre la superfície del Sol, un grup immens de taques de més de 200.000 quilòmetres de llargària, i que es pot abirar a ull nu, servint-se, però, de vidres suficientment foscos.

Hi ha qui perd batalles i té l'atreviment de passar-se el compte en lletra impresa com si es tractés de triomf. No d'altra manera que al Napoleons —Napoleons d'humili-